De foto van de “zwart/wit” Spreeuw die ik vandaag nam, vestigde mijn aandacht op de prachtige tekening van zijn/haar verenkleed. Dat de mooie kleuren van zijn soort niet naar voren kwamen vond ik niet erg. Deze kleine schoonheid deed mij echter terug denken aan een voorval met een soortgenoot van deze vogel.

Ik liep over de dijk die het Valkenburgse Meer toen nog in twee aparte meren deelde, om achterin te proberen een Snoekbaars te verschalken. Halverwege hoorde ik een angstig geluid van een vogel en ik keek omhoog. Daar werd een Spreeuw in volle snelheid achtervolgd door een Smelleken, een kleine Valken soort. Deze rovers vangen hun prooi tijdens de vlucht, dus de Spreeuw had geen kans. Tot …..

Toen ze bijna vlak boven mij waren, nam de Spreeuw een steile duik en kwam vlakbij naast mij op de grond zitten. Geen normaal gedrag denk ik. Het Smelleken had geen branie en maakte een overshoot (vloog door). Na enkele seconden, ging mijn spreeuw ook op de wieken. Wel in tegengestelde richting.Dit voorval deed mij voor de eerte keer denken dat alle wezens, ook de kleinsten kunnen denken en beslissingen nemen buiten hun instinct om.

Spreeuw bij VB Meer in volle zon. Lijkt zwart-wit maar is toch mooi.

Foto zelf

Smelleken , fotograaf onbekend.